

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 28 czerwca 2016 r.
(OR. en)

10730/16

AGRI 378
DEVGEN 152
ENV 466
CLIMA 81

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	10225/16
Dotyczy:	Marnotrawienie żywności i strat żywności – konkluzje Rady (28 czerwca 2016 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie marnotrawienia żywności i strat żywności przyjęte przez Radę na jej 3479. posiedzeniu, które odbyło się 28 czerwca 2016 r.

Konkluzje Rady**Marnotrawienie żywności i straty żywności**

Rada Unii Europejskiej:

1. WYRAŻA ZANIEPOKOJENIE z powodu znacznych ilości żywności, która jest produkowana, ale nie jest spożywana: Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa ocenia, że niemal jedna trzecia (1,3 miliarda ton rocznie) całej żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi ulega utracie lub zmarnotrawieniu w drodze z gospodarstwa na stół.¹ Ten bardzo niski poziom wydajności ma poważne skutki dla gospodarki, społeczeństwa i środowiska, jak podkreślono w najnowszej analizie międzynarodowego panelu ds. zasobów działającego w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska pt. „Systemy żywnościowe i zasoby naturalne“ (*Food Systems and Natural Resources*).²

W skali globalnej straty i marnotrawienie żywności kosztują rocznie około 990 mld USD. Pogłębiają one zjawiska braku bezpieczeństwa żywnościowego i nieprawidłowego stanu odżywienia. Ponadto żywność, która ostatecznie ulega utracie lub zmarnotrawieniu, pochłania około jednej czwartej całej wody używanej do celów rolnych, jej produkcja wymaga pól uprawnych o powierzchni Chin, odpowiada za około 8 % światowych emisji gazów cieplarnianych³ i przyczynia się do utraty różnorodności biologicznej.

---

¹ Wagowo. FAO 2011. „Straty żywności i marnotrawienie żywności na świecie – zakres, przyczyny i zapobieganie” (*Global food losses and food waste – extent, causes and prevention*) Rzym: ONZ FAO.

² <http://www.unep.org/resourcepanel/KnowledgeResources/AssessmentAreasReports/Food/tabid/133335/Default.aspx>

³ FAO 2015 r. „Ślad węglowy marnotrawionej żywności a zmiana klimatu” (*Food wastage footprint and climate change*) Rzym: ONZ FAO. Kummu, M., H. de Moel, M. Porkka, S. Siebert, O. Varis, i P.J. Ward, 2012 r. FAO „Utracona żywność, utracone zasoby: straty w globalnym łańcuchu dostaw żywności i ich skutki dla wody słodkiej, upraw i stosowania nawozów.” (*Lost food, wasted resources: Global food supply chain losses and their impacts on freshwater, cropland, and fertiliser use.*) Science of the Total Environment 438: s. 477-489. FAO 2013 r. „Ślad węglowy marnotrawionej żywności: skutki dla zasobów naturalnych.” (*Food wastage footprint: impacts on natural resources*) Rzym: ONZ FAO.

2. PRZYPOMINA, że kampania „Wyzwanie: zero głodu”, zapoczątkowana przez sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro, obejmuje także wyzwania: „zero strat i marnowania żywności” oraz „w 100% zrównoważone systemy żywnościowe”.
3. PODKREŚLA potrzebę zwiększenia dostępności żywności ze względu na konieczność zaspokojenia przyszłego popytu, biorąc pod uwagę fakt, że liczba ludności na świecie ma do 2050 r. wzrosnąć do 9 mld.⁴
4. WYRAŻA zaniepokojenie faktem, że głód pozostaje jednym z najpilniejszych wyzwań rozwojowych, a jednocześnie na świecie produkuje się żywność w ilościach przekraczających wszelkie potrzeby. Gdyby udało się uratować choćby jedną czwartą żywności, która obecnie ulega utracie lub zmarnotrawieniu, wystarczyłoby to do nakarmienia 870 mln głodujących osób na świecie.⁵
5. PRZYPOMINA:
  - debatę, która odbyła się na forum Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w lipcu 2013 r. i maju 2014 r.⁶ i dotyczyła strat i marnowania żywności,
  - 41. posiedzenie Komitetu (FAO) ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego, które odbyło się w dniu 17 października 2014 r.⁷,
  - drugą międzynarodową konferencję o żywności, która odbyła się w dniu 19 listopada 2014 r.
  - różne zalecenia dotyczące zrównoważonych wzorców konsumpcji, takich jak m.in. diety europejskie, np. zrównoważone modele konsumpcji żywności w rejonie Morza Śródziemnego (biała księga FAO/CIHEAM⁸) i dieta nordycka⁹,

---

⁴ <http://www.fao.org/docrep/016/ap106e/ap106e.pdf>

⁵ OSZCZĘDZAJMY JEDZENIE: „Globalna inicjatywa na rzecz ograniczenia strat i marnotrawienia żywności“ (*Global initiative on Food Loss and Waste Reduction, Key Findings*), <http://www.fao.org/save-food/resources/keyfindings/en/>

⁶ Dok. 9755/14.

⁷ <http://www.fao.org/3/a-ml099e.pdf>

⁸ FAO/CIHEAM 2015, Wzory konsumpcji żywności regionu śródziemnomorskiego, <http://www.fao.org/documents/card/en/c/9104aa92-4561-4375-abb2-2651260fdaca/>

⁹ <https://www.norden.org/en/theme/nordic-nutrition-recommendation/nordic-nutrition-recommendations-2012>

- wpisanie w grudniu 2013 r. diety śródziemnomorskiej na listę reprezentatywną niematerialnego dziedzictwa kulturowego ludzkości UNESCO,
  - posiedzenie ministrów rolnictwa grupy G-20 w dniach 7–8 maja 2015 r., na którym ministrowie uzgodnili działania zatwierdzone przez przywódców obradujących w grupie G-20 w ich planie działania na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego / zrównoważonych systemów żywnościowych¹⁰,
  - wyniki międzynarodowej konferencji „Skończmy z marnowaniem żywności“ (*No More Food To Waste*), która odbyła się w Hadze (Holandia) w dniach 16-19 czerwca 2015 r.¹¹,
  - Expo w Mediolanie (Włochy) w 2015 r., które, dzięki kilku wydarzeniom, przyczyniło się do zwiększenia świadomości na temat zapobiegania stratom i marnotrawieniu żywności, oraz
  - rezolucję Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska na temat zapobiegania marnotrawieniu żywności, ograniczania marnotrawienia i ponownego wykorzystywania wycofanej żywności.¹²
6. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI cele zrównoważonego rozwoju, które zostały przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych we wrześniu 2015 r. w ramach programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, w szczególności cel zrównoważonego rozwoju nr 12.3, który brzmi: „do 2030 r. zmniejszenie o połowę ilości marnowanej żywności na mieszkańca na świecie na poziomie sprzedaży detalicznej i na poziomie konsumenta oraz ograniczenie strat żywności w łańcuchach produkcji i dostaw, w tym strat pozbiornych” oraz DOSTRZEGA zintegrowany charakter celów zrównoważonego rozwoju oraz wzajemne powiązania między nimi a celami ilościowymi.
7. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI utworzenie koalicji „liderów 12.3”, która powstała w wyniku konferencji pt. „Skończmy z marnowaniem żywności” (pkt 5) w celu pobudzenia działań mających ograniczyć straty i marnowanie żywności na świecie oraz motywowania innych do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju nr 12.3.¹³

¹⁰ http://www.fao.org/fileadmin/user_upload/newsroom/docs/G20%20Agriculture%20Ministers%20Final%20Communique.pdf

¹¹ <http://www.nomorefoodtowaste.nl/documents/reports/2015/06/19/chair-summary-report>

¹² UNEP/EA.2/L.10 Rev 1, 27 maja 2016 r., Nairobi

¹³ <http://champions123.org/>

8. ODNOTOWUJE najnowsze szacunkowe dane projektu FUSIONS, zgodnie z którymi spośród produkowanej przez UE żywności około 88 mln ton rocznie ulega utracie lub zmarnotrawieniu – głównie na etapie dystrybucji i konsumpcji – co stanowi koszt 143 miliardów EUR.¹⁴ Według tego opracowania 70 % marnowanej w UE żywności, według definicji FUSIONS, pochodzi z gospodarstw domowych, sektora żywienia zbiorowego i sektora detalicznego, a 30 % – z sektora produkcji i przetwórstwa.
9. POTWIEDZA, że ograniczanie strat i marnotrawienia żywności przynosi trojake korzyści: zmniejsza ingerencję w klimat, zasoby wodne i grunty, pozytywnie wpływa sytuację finansową rolników, przedsiębiorstw i gospodarstw domowych; oznacza to również, że dzięki obecnie produkowanej żywności można wyżywić więcej ludzi.
10. ODNOTOWUJE, że UE jest w stanie efektywniej gospodarować zasobami w swoim łańcuchu produkcji żywności, i ZAUWAŻA, że zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami zyskownym i dobrym dla środowiska sposobem postępowania z żywnością, która ulega utracie lub zmarnotrawieniu i jest już nieprzydatna dla ludzi i zwierząt, mogłaby być biorafinacja, a także ODNOTOWUJE fakt, że wielu państwom członkowskim udało się ograniczyć straty i marnotrawienie żywności we wszystkich segmentach łańcucha dostaw żywności, gdyż są one często wynikiem złożonych interakcji między tymi segmentami. Działania w celu ograniczenia strat i marnotrawienia żywności w jednym segmencie prawdopodobnie, choć nie zawsze, wpłyną na inny segment znajdujący się w górnej lub dolnej części tego łańcucha. Podejście oparte na łańcuchu dostaw żywności stosowane w kształtowaniu polityki sprawia, że różne segmenty wzajemnie oddziałują na siebie oraz prowadzą działania obejmujące cały łańcuch i współpracę.
11. UZNAJE W ZWIĄZKU Z TYM, że
- ograniczenie strat i marnotrawienia żywności w UE przyczynia się do efektywnego gospodarowania zasobami i do zrównoważoności, a tym samym przyczynia się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza celu zrównoważonego rozwoju nr 15,
  - ograniczenie strat i marnotrawienia żywności jest globalnym wyzwaniem i wymaga działań na poziomie globalnym, regionalnym i lokalnym,

---

¹⁴ www.eu-fusions.org, 2016 „Szacunki poziomów marnotrawienia żywności w Europie” (*Estimates of European food waste levels*)

- zrównoważony rozwój, zrównoważone rolnictwo i bezpieczeństwo żywnościowe są obecnie priorytetami w polityce rozwojowej UE, a w Programie działań na rzecz zmian kładzie się stanowczy nacisk na zrównoważone rolnictwo i bezpieczeństwo żywnościowe, gdyż są one motorem wzrostu¹⁵, oraz
  - straty i marnotrawienie żywności dotyczą różnych polityk na szczeblu unijnym i na szczeblu państw członkowskich. Aby rozwiązać kwestię międzysektorową, należy opracować skoordynowaną reakcję strategiczną uwzględniającą polityki dotyczące odpadów, bezpieczeństwa żywności i informacji na temat żywności, lecz również aspekty polityki w zakresie gospodarki, badań naukowych i innowacji, środowiska, rolnictwa, edukacji oraz polityki społecznej.
12. POTWIERDZA, że UE – jako największy na świecie importer i eksporter produktów spożywczych – powinna w swojej polityce rozwojowej nadać priorytet bezpieczeństwu żywnościowemu oraz zrównoważonemu, odpornemu i efektywnemu rolnictwu dzięki czemu będzie mogła przyczynić się do realizacji celów ilościowych w ramach światowego bezpieczeństwa żywnościowego (cel zrównoważonego rozwoju nr 1 i 2) i zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych (cel zrównoważonego rozwoju nr 15); ODNOTOWUJE także, że realizacja planu działania na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego / zrównoważonych systemów żywnościowych, zatwierdzonego przez grupę G-20, przyczyni się do realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 2. PRZYRNAJE, że z myślą o poprawie bezpieczeństwa żywnościowego przedmiotem zainteresowania w przyszłości może być dalsza poprawa efektywności i zrównoważoności systemów produkcji żywności (zbiory roślin uprawnych, hodowla zwierząt, rybołówstwo i akwakultura) mająca na celu zapobieżenie stratom w rolnictwie, w szczególności na poziomie światowym.
13. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zatem komunikat Komisji Europejskiej z grudnia 2015 r. pt. *Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym*¹⁶ i zapowiedziane w nim działania: ograniczenie strat żywności i wytwarzania odpadów, m.in. poprzez utworzenie opartej na porozumieniu zainteresowanych stron platformy na rzecz zapobiegania marnotrawieniu żywności; opracowanie wspólnej unijnej metodologii pomiaru marnotrawienia żywności w ramach całego łańcucha dostaw żywności; doprecyzowanie prawodawstwa UE dotyczącego odpadów, żywności i pasz tak, by ułatwić przekazywanie darów żywnościowych i zapewnić bezpieczne wykorzystywanie wycofanych środków spożywczych i produktów ubocznych w produkcji pasz; oraz zbadanie możliwości skuteczniejszego stosowania i lepszego zrozumienia oznaczeń dat przez wszystkie podmioty, w tym konsumentów.

---

¹⁵ https://ec.europa.eu/europeaid/policies/european-development-policy/agenda-change_en

¹⁶ Dok. 14972/15 + ADD 1.

14. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI będący obecnie przedmiotem dyskusji wniosek ustawodawczy Komisji dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów, w którym dąży się do wzmocnienia zapobiegania marnotrawieniu żywności w ramach unijnej polityki dotyczącej odpadów oraz wzywa do ograniczenia marnotrawienia żywności na każdym etapie łańcucha wartości żywności, monitorowania ilości marnotrawionej żywności i składania sprawozdań z poczynionych postępów.
15. ZGADZA SIĘ z Komisją co do tego, że potrzebna jest większa wiedza o skali i przyczynach problemu strat i marnotrawienia żywności i że określenie tego zjawiska w wartościach liczbowych jest konieczne do jego ograniczenia oraz do ulepszenia polityki w tym zakresie, co pozwoli osiągnąć cel zrównoważonego rozwoju nr 12.3.
16. ODNOTOWUJE wyniki projektu FUSIONS (*Food Use for Social Innovation by optimising Waste Prevention Strategies*), którego celem było osiągnięcie efektywniejszego wykorzystywania zasobów w Europie dzięki znacznemu ograniczeniu marnotrawienia żywności w całym łańcuchu dostaw, od pola do talerza.¹⁷ UZNAJE w tym względzie, że ważne jest opracowanie precyzyjnych definicji straty i marnotrawienia żywności w ramach różnych strumieni w łańcuchu dostaw żywności.
17. ODNOTOWUJE konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2016 r. pt. *Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym*.¹⁸

18. WZYWA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, BY:

- 18.1. potwierdziły swoje zaangażowanie w realizację celu zrównoważonego rozwoju nr 12.3, uzgodnionego podczas posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego ONZ przez wszystkie podmioty na szczeblu światowym w ramach programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, pamiętając o zintegrowanym charakterze celów zrównoważonego rozwoju.

---

¹⁷ www.eu-fusions.org

¹⁸ Dok. 10518/16.

- 18.2. z zadowoleniem przyjęły wyniki projektu FUSION, tzn. opracowanie wspólnego i praktycznego unijnego protokołu monitorowania dotyczącego pomiaru ograniczania strat i marnotrawienia żywności (pkt 16) i metodologie opracowane przez państwa członkowskie służące do pomiaru strat i marnotrawienia żywności, z myślą o wykorzystaniu tych doświadczeń jako podstawy naukowej i punktu wyjścia do dalszej dyskusji o harmonizacji tych pomiarów.
- 18.3. aktywnie uczestniczyły w pracach Unijnej Platformy ds. Strat i Marnowania Żywności¹⁹, która gromadzi państwa członkowskie i wszystkie podmioty w łańcuchu żywnościowym i która będzie utworzona w ramach planu działania UE na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym, aby monitorować postępy w osiągnięciu celu zrównoważonego rozwoju nr 12.3, pomagając w określaniu środków koniecznych do zapobiegania marnotrawieniu żywności w UE oraz dzieląc się najlepszymi sprawdzonymi wzorcami postępowania stworzonymi na podstawie informacji o ograniczaniu strat i ilości marnotrawionej żywności.
- 18.4. promowały wdrażanie hierarchii gospodarowania odpadami i hierarchii wykorzystania żywności poprzez priorytetowe traktowanie zapobiegania stratom i marnotrawieniu żywności, ponowne wykorzystanie bezpiecznej i pożywnej żywności odpowiedniej do spożycia przez ludzi, która w innym przypadku uległaby utracie, odzyskiwanie zasobów żywności do produkcji pasz zwierzęcych – w przypadkach, w których jest to bezpieczne – i przekierowanie żywności, której nie udało się uchronić przed utratą lub zmarnotrawieniem, ze składowisk do wykorzystania, w porządku pierwszeństwa, w recyklingu i pozostałych formach odzysku, w tym poprzez wykorzystanie w materiałach opartych na biomasie, fermentacji beztlenowej i przy odzyskiwaniu energii.
- 18.5. wspierały edukację i polepszanie u obywateli wiedzy na temat zrównoważonych procesów produkcji żywności, wymaganych zasobów, konsumpcji oraz strat i marnotrawienia żywności.

---

¹⁹ http://ec.europa.eu/food/safety/food_waste/eu_actions/eu-platform/index_en.htm

- 18.6. dążyły do ograniczenia strat i marnotrawienia żywności i lepiej wyceniały zasoby żywnościowe począwszy od produkcji podstawowej aż do konsumpcji, zgodnie z hierarchią gospodarowania odpadami i z hierarchią wykorzystania żywności, z wykorzystaniem instrumentów dostępnych na szczeblu UE, w tym w ramach wspólnej polityki rolnej, polityki badań i innowacji oraz europejskiego partnerstwa innowacyjnego.
- 18.7. umieściły kwestię ograniczania strat i marnotrawienia żywności w programie działań różnych podmiotów w łańcuchu dostaw żywności i wspierały współpracę międzysektorową, aby zapobiec stratom żywności i marnotrawieniu żywności „od pola do stołu”. Pozyskiwanie lepszych danych na temat strat i marnotrawienia żywności, również z sektora rolnego, oraz wykrywanie ewentualnych problemów i możliwości, jednak bez wprowadzania dodatkowych obciążeń administracyjnych dla rolników, stanowi ważny pierwszy krok do opracowania ukierunkowanych działań.
- 18.8. uwzględniały straty i marnotrawienie żywności w dyskusjach i inicjatywach dotyczących wykorzystywania surowców w bardziej zrównoważony sposób.

19. WZYWA KOMISJĘ, BY:

- 19.1. wykorzystywała zgromadzone doświadczenia i rezultaty projektu FUSIONS (pkt 16), traktując inne projekty badawcze (np. moduł Eurostatu dotyczący marnotrawienia żywności [*Eurostat food waste plug-in*]) i doświadczenia z metodologiami zgromadzone przez państwa członkowskie jako podstawę naukową i punkt wyjścia do opracowania wspólnego i praktycznego unijnego protokołu, który definiuje marnotrawienie żywności i sposób jego ilościowego szacowania na każdym etapie łańcucha dostaw żywności do celów ograniczenia marnotrawienia, jak określono w planie działania UE w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym, oraz by uwzględniła normę dotyczącą sprawozdawczości i księgowości w odniesieniu do strat i marnotrawienia żywności (*Food Loss and Waste Accounting and Reporting Standard*) (czerwiec 2016 r.)²⁰, doświadczenia podmiotów uczestniczących w określaniu strat żywności w wartościach liczbowych oraz konieczność zminimalizowania obciążeń administracyjnych w odniesieniu do państw członkowskich.

---

²⁰ <http://flwprotocol.org/>

19.2. w przyszłych analizach unijnych polityk i przepisów, takich jak kontrola sprawności ogólnego prawa żywnościowego w ramach inicjatywy dotyczącej lepszego stanowienia prawa²¹, uwzględniała następujące cele:

- lepsze uwzględnienie w całym łańcuchu wartości zapobiegania stratom i marnotrawieniu żywności;
- lepsza wycena biomasy, gdy żywność nie nadaje się już do spożycia w łańcuchu paszowym i żywnościowym;
- minimalizacja negatywnego wpływu na straty i marnotrawienie żywności, jaki mogłyby mieć obecne polityki i regulacje, bez zagrażania ich pierwotnym celom.

19.3. wspierała bardziej spójne rozumienie i stosowanie oznaczeń ważności, takich jak oznaczenia na jajkach i innych produktach, wśród konsumentów, podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze, w szczególności producentów żywności i sprzedawców detalicznych oraz organów kontrolnych, by zapobiegać stratom i marnotrawieniu żywności.

Rada wzywa Komisję, by w ewentualnych wnioskach w sprawie zmian unijnych przepisów w zakresie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności uwzględniła stanowisko Rady, która uważa, że wnioski takie powinny przyczyniać się do zapobiegania marnotrawieniu żywności, nie zagrażając bezpieczeństwu żywności ani przekazywaniu informacji konsumentom.

---

²¹ Dok. 9079/15

- 19.4. pobudzała dyskusje z udziałem wszystkich państw członkowskich w celu zbadania sposobów i środków wzmocnienia zarządzania łańcuchem dostaw żywności i pobudzała współpracę między podmiotami w celu zminimalizowania ilości żywności, która nie zostaje sprzedana przez producentów żywności, sprzedawców detalicznych i branżę gastronomiczną, we współpracy z innymi podmiotami w łańcuchu dostaw żywności, w tym z bankami żywności i z innymi organizacjami charytatywnymi, np. poprzez zapewnienie, by sprzedawcy detaliczni powstrzymywali się od celowych działań sprawiających, że niesprzedane produkty żywnościowe nie nadają się do spożycia przez ludzi, oraz poprzez zachęcenie do przekazywania niesprzedanych produktów żywnościowych organizacjom charytatywnym, w szczególności w drodze umów pomiędzy sprzedawcami detalicznymi a organizacjami charytatywnymi. Rozpatrzyła ponadto wnioski dotyczące zniesienia barier prawnych i praktycznych prowadzących do strat i marnotrawienia żywności, w szczególności w celu ułatwienia przekazywania darów żywnościowych do banków żywności i innych inicjatyw (społecznych).
- 19.5. wykorzystywała platformę zainteresowanych stron jako forum wymiany poglądów na temat opracowywania informacji dla konsumentów w państwach członkowskich, aby sprostać ogromnym wyzwaniom w zakresie wpływania na zachowania konsumentów.
- 19.6. opracowała wskazówki dotyczące obecnych przepisów, by wyjaśnić unijne przepisy dotyczące odpadów, żywności i pasz oraz ułatwić przekazywanie darowizn żywności i ponowne wykorzystywanie wycofanych środków spożywczych i produktów ubocznych powstałych w łańcuchu żywności do produkcji pasz bez zagrażania bezpieczeństwu żywności i pasz, uwzględniając obecne przepisy państw członkowskich, które okazały się już skuteczne.
- 19.7. w myśl pkt 9 wytycznych politycznych dla Komisji Europejskiej („Silniejsza pozycja na arenie międzynarodowej”) uwzględniła kwestię strat i marnowania żywności w strategiach, programach działań i programach współpracy w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego oraz współpracy dotyczącej żywienia i współpracy rozwojowej, aby ułatwić tworzenie zdolności i dostarczanie wsparcia technicznego w krajach słabiej rozwiniętych, a tym samym aktywnie wspierać partnerstwa, które przyczyniają się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju i programu działań do roku 2030. W związku z tym podjęła (lub wzmocniła) współpracę między UE a organizacjami międzynarodowymi (zwłaszcza FAO i UNEP), aby zapewnić wniesienie przez wszystkie podmioty jak największego wkładu w realizację celów zrównoważonego rozwoju, zapewnić spójne monitorowanie i sprawne informowanie o poczynionych postępach, a także wspierać wymianę wiedzy i najlepszych praktyk.

20. ZAMIERZA okresowo oceniać postępy w realizacji niniejszych konkluzji; poczynając od 2018 r.
